

Škola moci a lásky - Lekce 10

- *mluví* Dan Mohler

School of Power and Love - Session 10 - Dan Mohler

Překlad: nove-stvoreni.cz

Verze (build **04**) © 2015 nove-stvoreni.cz

[Licence](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/): Creative Commons BY-NC-SA 4.0 International
Uveďte autora – Neužívejte komerčně – Zachovejte licenci 4.0 Mezinárodní

Škola moci a lásky - Lekce 10 - Dan Mohler

[[Dan Mohler na Power & Love konferenci - prosinec 2012. Dan se účastní Power and Love konference naposled, Tom mu právě za vše děkoval.]]

Děkuji. Již toho nechte, ani nevím, jak se ještě držím, abych zde neplakal, asi protože mám kázat. Můžeme teď - neříkejte nic nahlas, ale děkujeme v našich srdcích Ježíši, že všechno toto je možné, že naše životy mohou být změněny. Ne že bych od vás nemohl přijmout poctu, ale jsme zde jedině díky Ježíši. Nebýt Něj, neměli bychom tento slavný čas, neměly bychom v očích tyto slzy. Ježíši, díky za ukázání/zjevení kdo Jsi, abychom mohli vidět, kdo jsme my od počátku. Díky za odstranění lží z našich životů, že jsi nám dal úžasný smysl/cíl. Díky, že jsi náš Král a navíc náš příklad a vzor. Díky, že jsi kým jsi Pane Ježíši. Díky za vložení Lásky do našich srdcí, za hlad. Pokud by nebylo Tvé dobroty, byli bychom tak ztraceni. Díky za Lásku, která nikdy nesehává. Ctíme Tě a milujeme Tě Králi Ježíši. Otče děkujeme, že jsi poslal svého Syna a skrze svého Syna nás naplnil Duchem Svatým. Děkujeme za Evangelium. Amen.

Když se podívám zpět, tak před téměř 18ti lety jsem byl tak ztracený - nemilovali byste mě [tehdy], pokud byste opravdu neznali Ježíše. Protože jsem neměl nic, co bych vám mohl dát. Nic. A On mě zde nechá teď [před vámi] stát. Je to neuvěřitelné. Evangelium je neuvěřitelné. Neměl jsem co dát a podívejte, co mě nyní nechá dělat. Proto Ho tolik miluji, protože všechno co jsem, jsem díky Němu - a to není nějaký superduchovní výraz. Rozumím, protože vím, kdo jsem byl a i když ten člověk je již mrtvý, tak se tam můžu ohlédnout a říct "Wow" [údiv]. Ne ohlédnu se a neřeknu "fůj", ale "wow" [tolik mě proměnil]. Víam, jak Todd White vypadal, když poprvé přišel do církve, kde jsem byl pastor. Podíval jsem se na jeho život a podíval jsem se na Ježíše a "Wow". Mám tě rád člověče. Všichni se můžeme podívat na své životy a zůstat v údivu - protože On je věrný.

Bobe, tys odvedl včera výbornou práci, jako vždy. Minulá noc byla výjimečná, protože co kázal je tak velká věc v našich srdcích. Co zde děláme je správné a to vyučování a trénování je správné, ale lidi, náš přístup k Němu je nedocentelný. Naše schopnost být v Jeho přítomnosti taktéž. Nic nemůže překonat naši schopnost být v Jeho přítomnosti. Nic se nemůže srovnávat s mojí "z milosti Bohem danou" schopností vědět, že když jedu v autě, On je právě tam se mnou, že strach je navždy zničen a obavy jsou navždy rozdrčené a každá výzva je nyní zodpovězena, když moje oči jsou upřené na Něj. On je ve mně a On je se mnou - a já to vím a jsem díky tomu tak šťastný. Nic se nevyrovná vaší schopnosti být v Jeho přítomnosti. To je první, nejdůležitější a skvělá věc, pro kterou jste byli stvořeni - být nalezeni v Něm a On ve vás, abyste byli jedno.

Intimnost s Ježíšem, s Otcem, s osobou Ducha Svatého - to je proměna našich životů. To nekončí posloucháním skvělých kázání, ty jen zasejí semínko toho, co je možné. To, že vezmete to semínko do Jeho přítomnosti ve víře a v modlitbě, věříc že to je pravda, že to je pro vás, věříc že On chce a Jeho odpověď je velké "Ano" - to způsobí, že to ve vás ožije a stane se to pro vás skutečností. Potřebujete každou pravdu přinést do Boží přítomnosti - je napsáno, že "svým srdcem věříme a svými ústy vyznáváme ke spasení" a je pro mě místo, abych byl osamotě s Ním a řekl "Otče, jsi úžasný, Ty jsi mě zachránil, povolal jsi mě z temnoty." - v té místnosti nebo autě jsem jen já a On, nikdo jiný, a já prostě věřím, že ty věci jsou pravda a i když necítím, že to tak je, tak to tak musí být, protože jsem to našel v Jeho Slovu.

Je to jako ta písnička, kterou považujeme za dětskou, ale je taky pro dospělé - "Ježíš mě miluje, vím to" - jak to víte? - "protože mi to říká Bible" [Má Pán Ježíš má mě rád..]. Není tam nic o cítění, mravenčení a podobně - Bible mi to říká. Kdy jsou pocity důležitější, když se jedná o Jeho Slovo? Když On povýšil Svě Slovo nad Svě jméno, tak já mám vyvýšit Jeho Slovo nadevše. "Dane, jak víš, že Tě miluje?" - protože to řekl skrze Svěho Syna. Protože Jeho Syn tam tehdy visel a stal se čím jsem byl já, abych se mohl stát čím je On. A když On zemřel, já jsem zemřel a když On vstal, já žiji.

Byl jsem ospravedlněn vzkříšením Ježíše Krista. Takže se nic nemůže vyrovnat tomu času, kdy jsem sám a říkám "Děkuji Ti Otče, že mě miluješ neselhávajícím a nekonečným způsobem. Děkuji, že jsi můj život udělal hodnotný, že stojí za to, že je naplněný potenciálem. Děkuji, že jsi mně vrátil původní cíl a dal mi právo zanechat odkaz. Jsem nadšený, že jsem živý."

Potřebujeme získat správnou perspektivu/pohled na naši víru, na křesťanství, na Boží záměr se sesláním Jeho Syna, nebo pro nás zde Bůh bude jen aby nám pomohl s něčím, co je těžké. O tom život není. Bůh zde není, aby se o nás staral. Je zde, aby nám pomohl vypadat jako On, aby svět poznal, kdo On je. Říká "když budeme jedno jako On a Ježíš jsou jedno, pak svět pozná, že On poslal svého Syna" - ne když to budeme kázat na každé radio stanici, ale když budeme vypadat jako náš Otec, protože jsme s Ním byli. Protože jsme byli s Ním. Když jste sami a nikdo se nedívá a řeknete "Díky za vrácení hodnoty/smyslu mému životu, děkuji Ti, že jsi dal tuto touhu do mého srdce. Jsem ti navždy vděčný. Bože, ty mě miluješ, nic mě teď nemůže zastavit." [tak to vyjadřuje perspektivu] - Chápete?

Prosím naslouchajte, nikdo na tomto místě nevěřte [nějaké] lži a nebraňte si přijít k Němu. Vidíte, že Ježíš Boží Syn prošel nebesa, je navždy nejvyšší kněz, pevně se držíte vyznání své víry a jdete směle k trůnu a přijímáte od Něj, cokoliv byste kdy potřebovali. Proč? Protože vidíte Ježíše, velekněze, který prošel nebesa, On je dveřmi. Nejdete k trůnu, protože máte problémy. Jdete k trůnu, protože jste syn. Jdete k trůnu, protože On chce, abyste žili z toho místa. Nechodíte tam na návštěvu, žijete tam a na tom místě máte neustálé společenství a kontakt s Bohem skrze Jeho Ducha. Kdy nepotřebujete Jeho milosrdenství a milost? Takže když jsou nyní dveře otevřené, vejděte a nevracejte se zpět.

Lidé říkají "Byl jsem u trůnu." - je mi vás líto, o čem mluvíte? - Kdy vás On opouští? On zaplatil cenu, abychom mohli žít v Jeho přítomnosti, zaplatil cenu, abychom mohli být s Ním, abychom mohli být v Něm. Prosím, nikdo zde nebudte podvedeni a přemožte jakýkoliv postoj nebo hlas, který mluví do vašeho srdce během toho, co mluvím, a snaží se vám vymluvit/zpochybnit krásu toho, o čem mluvím - je to živý duch, něco, co se vás snaží porazit, svázat a zotročit. Nejste stvořeni, abyste byli otroci něčeho jiného, než Jeho a spravedlnosti. Jsem otrok spravedlnosti, jsem v řetězech a spoutaný službou identitě, kterou mi dal Kristus, nemám na výběr [/jinou možnost]. Jsem zajatec, abych sloužil Pravdě. Je úžasné, jak můžete být tak spoutáni a přitom tak svobodní. Boží zajetí je trochu jiné, než okovy světa. Říká, že jste učiněni otroky spravedlnosti. Vaše jediná možnost je sloužit "dokonanému dílu Kristovu" ve vašem životě a stát se vším co říká, že zaplatil "abyste byli". Proč? Protože to cítíte? Ne, protože je psáno!

Budte osamotě s Ním. Povzbuzuji každého, aby odteď - vezměte všechno co přijmete - {spousta lidí mně děkovala, stejně tak Toddovi, Bobovi - "díky s čím jste přišli, změnilo to můj život.."} - změní to váš život, pokud se to stane vaše skrze milost - díky tomu, že se s Ním setkáváte v té pravdě. Ne proto, že jste slyšeli dobré slovo, které vás povzbudilo/pohnulo - pokud si nedáte pozor, můžete být jako ten, kdo s radostí přijme Slovo, ono vyraší, a když přijde denní žár, tak to uschne, protože nemá kořen. Kořen je Láska. Budte zakořeněni a upevněni v Lásce. Vezměte to Slovo, které vyraší, a to nadšení a utíkejte, budte sami s Ježíšem a řekněte "Díky, že to je pro mě pravda. Díky, že jsi mi dal Království a učíš mě, co to znamená a vyrůstáš mě do dospělosti v Lásce, aby Tvoje a moje srdce byly jako jedno. Díky, že když se dívám svými očima, tak vidím co vidíš Ty, protože je Tvoje dobré potěšení dát mi Království. Bože jsem tak nadšený, že jsem živý." - To určitě převyšší zkoušet sebrat odvahu na projití dne.

Nedovolte ničemu v tomto životě, aby vás to okradlo o pravdu - kdo jste se [znovu] narodili "abyste byli". Prosím. Musím být stručný, prostě volám [ze srdce], dostal jsem se k mikrofonu pozdě, "přinutili" jste mě plakat, ale můžeme tohle ustanovit a zanechat vás zde s něčím, o co můžete usilovat. - Nedovolte ničemu, aby vás to odradilo od vašeho cíle/budoucnosti. Pokud vás nepovzbuzuje to, co prochází vašim srdcem a myslí, pokud vás to nevede vpřed, pak to není od

Boha. On je hojný v životě, bohatý v povzbuzení a dává naději, život. Pokud vaše mysl na vás něco zkouší, je v tom léčka. Máte tak obrovský potenciál. Byla za vás prolita krev. Když se vydáte a stanete se jakým je On, tak každý na tomto místě má pro Boha a Boží Království stejnou hodnotu. Všichni máme různé hrdlo [trubky] milosti a různé schopnosti toužit a různé známky darů, ale dohromady vytváříme celek, který je On. Společně v naší velké různorodosti nacházíme opravdovou jednotu, protože každý z nás se může probouzet ze stejného důvodu - nacházet se v Jeho obrazu. Nebo to může být jen o vás, o vašem "povolání", vaší "službě", vašem "obdarování". - Ne, na prvním místě je to o tom "vypadat jako váš Otec". V té velké různosti se můžeme všichni probouzet se stejným důvodem - milovat. To nás sjednocuje. Není to budova, kam chodíte, ani nápis, který na ní je. Je to Ten, který žije ve vás a proč.

Pavel psal, že něco dělá - mluvil o zapominání věcí za ním a vztahování se k tomu, co je před ním - ale důvod proč to dělá je "abych uchvátil k čemu jsem uchvácen Kristem". - To znamená, že On má záměr/úmysl proč vás vykoupil. Úmysl znovu vytvořit vás podle sebe, abyste vypadali jako On, aby byl prvorozený mezi mnoha, abyste byli předurčení být připodobněni k obrazu/podoby Jeho Syna. To je vaše předurčení/osud. To je Římanům 8. "Koho předurčil toho povolal, koho povolal toho ospravedlnil, koho ospravedlnil, toho oslavil." Kdo to všechno udělal? - Musí tě opravdu chtít. "Co tedy řekneme? Pokud je s námi, kdo/co nás může nyní zastavit?" - to je můj výklad. ;) Pokud je s Námi, kdo může být proti nám? "Jak by nám Ten, který neušetřil svého vlastního Syna, ale vydal ho za nás za všechny, nedaroval s ním také všechny věci?" - Mluví o plných sýpkách a stodolách? Ne, mluví o všem potřebném, abychom vypadali jako On. Kontext je "být připodobněni obrazu jeho Syna".

Celý záměr/smysl Římanům 8 a chození Duchem je uprostřed kapitoly - je to "být připodobněni obrazu jeho Syna". A pokud Bůh neušetřil svého Syna, ale vydal Ho, pak jsme tím získali všechno, abychom vypadali jako Syn. Nedávejte se lacino, nejste ani na prodej. Byli jste koupeni za cenu a nenechte žádnému [způsobu] myšlení, aby vám vymluvilo povzbuzení, budoucí postup a růst v Něj ve všech věcech. Jediné, co to může ohrozit, je být zahleděný na sebe, brát život osobně, být zraněný a dotčený, a všechny ty věci, které nás svět naučil, že jsou normální a že takoví jsme, ale Ježíš nás (na)učil něčemu jinému. Ukáži vám jednu malou věc a pak se budeme modlit.

Máme obrovskou výsadu. Bůh nám neřekl, abychom pro Něj zemřeli, On přišel a zemřel pro nás, aby my jsme mohli žít. Smrt, kterou zemřeme, je pouze smrt tomu, co jsme nikdy nebyli [/neměli být]. To je něco! On zemřel, prolil krev, byl několik dní v hrobě a Duchem Svatosti vstal z mrtvých - my jsme ve víře ponořeni do vody na pár vteřin, namočíme se a vyjdeme z vody úplně noví - skrze Boží moc. Nikdy si již na nic nestěžujte. Všechno, o co vás v tomto Slově Bůh žádá, abyste byli, abyste následovali, čeho se vzdali a k čemu nás Ježíšova slova volají - to všechno On sám prvně žil. Nechce po vás ani jednu věc, kterou by již neudělal. On žil všechno v těle, všechno k čemu nás volá. Jak dobrý je to Bůh. Toto na Ježíši miluji. - Dnes máte lidi, kteří jdou studovat aby se naučili práci, kterou nikdy nedělali a pak jsou z nich šéfové nad lidmi, kteří tu práci dělali celý život a přitom oni sami ji nikdy nedělali, pouze ji studovali - a to zaměstnanec pěkně štve, protože jejich šéf si na to nikdy ani nesáhl a přitom jim říká, jak mají dělat co dělali celý svůj život. To lidem vadí. Ale Bůh není takový. On přišel v těle a žil a naplnil co lidé selhali naplnit a povolal nás do Svého vítězství. Jaké je to Evangelium, jaký to je Bůh! Není to ani oběť, je to výsada vzdát se věcí, které jste nikdy nebyli [stvořeni být]. Proč byste se drželi nějaké falešné, padělané totožnosti, nějaké svévolné sebestředné touhy, pro kterou jste nikdy nebyli stvořeni? Proč byste se dávali tak lacino, když stojíte tak moc?

"Ale víš bratře, je těžké zemřít [sobě]." - Nemáte pravdu, pokud porozumíte čemu umíráte, je to snadné. Proč byste žili pro lež? Pro něco, pro co jste nikdy nebyli stvořeni, když již přišlo světlo? Jen tato pravda by vás měla motivovat být osamotě s Ním a odložit vše, co je méně než pravda a věřit Bohu, že Bůh ve vás buduje něco nové. Nikdy si nedovolujte být odsouzení, utíkejte k Otci

a otevřete Mu své srdce. Nikdy si nedovolujte být v hanbě, utíkejte k Otci a otevřete své srdce. Nežijte ve vině, byli jste obmyti a pokud čelíte slabosti, utíkáte k Otci a necháte, aby to slabé bylo učiněno silné. Nedávejte na sebe fíkové listí a neschovávejte se. To moc dobře nefunguje.

Víte, co Bůh tehdy udělal, když jim řekl, co jejich hřích způsobil? Vzal jejich fíkové listy a dal jim kůži ze zvířat, kterou udělal vlastníma rukama. - To znamenalo, že něco muselo zemřít, aby byli přikryti - každý z toho místa káže krevní smlouvu a je to první známka prolítí krve a je to pravda, ale zřídka z toho místa kážeme spravedlnost a přitom je to první známka Božího spravedlivého soudu. Vzal co se provinilo, prolil krev, oblékl je, vzal jejich vlastní přikrývku pro hřích {což je zanechalo úplně zahanbené} - jejich vlastní skutky a schopnost schovat se před tím, co udělali. Vzal to z nich a oblékl je kůžemi. Proč? Protože pokud se zítra vzbudí a uvidí fíkové listy, co budou mít první na mysli? - Den, kdy selhali a minuli Boha. Ale když se podívají na sebe a vidí zvířecí kůže, o čem budou přemýšlet? - O dni, kdy Bůh přišel, miloval je a dal jim zaslíbení. Co tím Bůh dělal? Ukazoval na den, kdy člověk bude obmyt krví a obleče roucho spravedlnosti a bude vypadat krásně v Jeho očích, protože je nebude vidět pro jejich pád, ale pro Jeho vítězství a budou bílí, čistí a bez poskvrny a On se s nimi ožení a bude s nimi Jedno. Tohle jste vy. Pokud byste mohli vidět v duchu, opravdu vidět v duchu, pak byste viděli, jak jsem krásný. Vypadám tak nádherně v mých šatech. On si mě vezme [/ožení se se mnou] lidi. Říká "Chci tamtoho člověka Otče, je můj." :) Není to nějaká divná věc, je to navždy duchovní jednota a společenství v Jeho přítomnosti. Právě teď jsem pro něj tak krásný. Oblečte se lidi, oblékněte si své šaty.

Uzavřu to tímto, mám to na srdci jako důležité a je úžasné, že tohle kážu, ale myslím, že opravdu rozumím. Někdy věci nepochopíte, dokud tam nejste. {To se stalo včera tobě na konci, že? [Bob říkal] "Myslel jsem že blábolím, ale nyní to vidím." :D To je celkem úleva že? Je to jako "Díky Ježíši, věděl jsem to, věřil jsem Ti, ale úplně jsem netušil." :D} Vyzývám vás lidi, abyste věřili "dokonanému Kristovu dílu". Nenechte cokoli bránit vám přijít k Němu. Prosím, neříkejte "Ale ty nevíš co jsem zažil, když jsem vyrůstal." - jak to souvisí s tím o čem mluvím? Opravdu je mi líto, co se dělo většině a mnohým z nás, když jsme vyrůstali. Nazývá se to důsledek hříchu a snaží nás se to poznamenat, stereotypizovat věci a šířit se jako rakovina, takže když pak přijde dobrá zpráva, tak aby nezněla jako až tak dobrá, a naše oči jsou neustále upřeny na něco jiného. - To je strategie hříchu, pohltnout a zatvrdit naše srdce, pohltnout naši schopnost přijmout pravdu. Je mi líto, že jste neměli otce. Já jsem ho také neměl. Můj byl alkoholik, a říkal mi, že jsem k ničemu a nikdy nic nebudu. - Proč? Protože byl zraněný a neměl nic, co by mohl dát - ne protože by měl pravdu. - Takže co na tom záleží, že mi to můj táta říkal celé mé dětství? Neměl pravdu, říkal to protože byl zraněný, byl prázdný. Jak mi to může znemožnit přijmout Boží Lásku? Bůh nebyl opilec, neříkal mi špatné věci, On poslal svého Syna. Proč srovnávám svého tátu alkoholika s Bohem Otcem? Nikdy jsem téhle věci v těle Kristově nerozuměl, ale zdá se, že spousta lidí se v tom snaží nějaký smysl najít. Proč se snažím najít Boha přes nefunkční život v mé rodině? Boha přece nacházím skrze fakt, že poslal svého Syna a nikdy nepřestal vidět moji hodnotu, navzdory mé nefunkční rodině.

Ježíš řekl "Nikoho na zemi nenazývejte otcem." To je celkem divné, protože říká dětem, aby ctili svoji matku a otce. A říká "Otcové" a dává nám pokyny, takže uznává otce v celém Slovu. Ale v Matouši 23:9 najednou říká "A nikoho na zemi nenazývejte Otcem". Říká, že hřešíte, pokud pošlete svému otci na den otců přání? Otec znamená "pocházet z". Říká "neomezujte, neřidte ani se neidentifikujte s přirozeným biologickým děděním, vaše kořeny sahají mnohem dále - kdy Bůh řekl: Učiňme člověka podle našeho obrazu, a tehdy jste byli zplozeni." Proč se snažíme najít Boha skrze tyhle věci, když Ho nacházíme skrze Ježíše? Lidé mi říkají "Nemůžu přijít do Jeho přítomnosti, protože jsem se tolikrát v životě zklamal a nemůžu Bohu věřit." - Bůh vás nezklamal, On poslal svého Syna, když jste ještě byli v hříchu. Přestaňte se psychologicky ztotožňovat a analyzovat a dovolit lidské moudrosti, aby nás zadržovala od našeho rodného práva. Nepotřebujete, aby vám v tom sloužili, nepotřebujete, aby se za vás modlili, prostě potřebujete věřit tomu, co říká [Boží] Slovo. - A vejít do své ložnice, zavřít za sebou dveře a vírou se vzepřít tělu, říct "Bože, jsem zde,

protože věřím, že Slovo říká, že chceš abych Tě zde hledal a věřím, že mě neodmítneš. Věřím podle tohoto Slova, že mě miluješ." - to by změnilo věci. Sledujete?

Pokud to budeme dělat, tak On nás bude odívat a světlo bude zářit a svět bude vědět - nebudete se muset snažit evangelizovat, budete mít něco, co můžete dát vždycky. Pak nebudete mít "příručkové myšlení", bude to skutečné, nejlepší vy, to kdo jste, nebude to vypadat jako někdo jiný, budete sami sebou v NĚm. To je způsob, jak zasáhnout lidi, protože jste plní Jeho. On pomazal vaši hlavu a váš šálek přetéká. Říká, že vás pomazal jako "divokého býka", posílil vás jako divokého býka po té, co vás pomazal jako divokého býka. Proč divokého býka? Protože divokého býka nespoutáte. Chce, abyste běželi svobodní a byli to nejlepší vy, které jste byli stvořeni být. Nebudete projevovat lidem lásku stejným způsobem jako já, ale bude to vycházet ze stejného místa [zdroje]. Nebudete říkat stejná slova jako já, budete říkat co Bůh říká skrze vás.

Něco vám ukážu. Jak se jmenuješ? Ryan. Pojď sem. Podívejte. Jak se jmenuji? Dan. Jak se jmenuje on? Ryan. Takže když nás zítra uvidíte, budete si myslet, že on je Dan a já Ryan? A nebo budete vědět, že já jsem Dan a on je Ryan? Vydržte to se mnou. Takže vypadáme každý jinak? Ano. A naše jména znáte podle našich pěkných obličejů? Takže podle obličeje poznáte Ryana a mě? Sledujte, co je úžasné. Oba vypadáme rozdílně a přesto oba můžeme vypadat jako Ježíš. Miluji to. Takže neopovrhujte tím, kdo jste, nesnažte se být Ryan, ani Dan. Buďte nadšení, že vy jste vy a vypadáte jako Ježíš. Díky [za pomoc]. Rozumíte?

Myslím, že Todd předtím kázal - že Bible volá v Žalmu a v Židům, abyste nezatvrzovali svoje srdce, když jste slyšeli Jeho hlas. Jedna z největších pastí v našich životech je nechat svoje srdce být zraněná, našťvaná, aby měli právo být něco méně [jiného] než Jeho srdce. Chci vás vyzvat v závěru dnešního večera - nikdy nedovolte svému srdci mít svolení/důvod být méně než Jeho srdce. Nikdy neříkejte "Ano, ale ty nevíš, co mi udělali.." Pokud by to řekl Bůh, neměli bychom žádnou naději. Neospravedlňujte si lidské uvažování/argumentaci v těle. Vaše tělo nepotřebuje mít svolení být tělo. "Ale ty nevíš, jak se cítím.. Nevíš..." - já nepopírám, že ty věci jsou a snaží se na nás útočit, ale tehdy musíte střežit svoje srdce, použít Pravdu a dostat se na cestu a zůstat na ní a nebýt podvedeni. - Rozpoznat, kdy nejdete směrem, který dává život, ale směrem, který ho zastavuje a zastavuje váš růst a způsobuje, že vidíte lidi pro to "co udělali špatně", na místo "k čemu jsou povoláni" [aby byli].

Dnes k vám volám, abychom dovolili, aby to zde bylo mnohem více, než jen skvělá konference, kde jste něco přijali, která vás nadchla, ale abyste byli povoláni do Jeho přítomnosti, měli jednotu s Bohem jako nikdy předtím a dovolili velkému Duchu Svatému, aby udělal vaše a Jeho srdce tak jedno, že již vám nikdy nikdo nevymluví Lásku [nebudete nikdy pochybovat o Lásce]. A nebudete již schopni říct "On řekl, ale ona řekla, a nevíš co mi udělali.." - protože i kdyby se to stalo, tak budete plakat pro ně a volat, když se nikdo nedívá, a modlit se modlitby milosti, ne [modlitby] slz a lítosti nad sebou.

Chci vám něco ukázat ve vaší Bibli - ukázat vám, k čemu jsme všichni povoláni a položit základ z Píssem pro to, co jsme zde celý týden kázali o tom "nebýt dotčeni" [/zranění]. Najděte si rychle 1. Petr 2. Tím skončím a budeme se modlit - nechám vás než odejdeme, abyste se modlili jeden za druhého, pokud máte nějaké potřeby. Všimli jste si, že neděláme v předu řadu, aby se za vás modlili "řečníci" na konferenci? Je to z důvodu, že "Kristus je v nás". A je důležité vědět, že znamení následují věřícího, ne obdarovaného, ale věřícího. Jste věřící kněží, jste ztělesněním [/tělem] Krista, Duch Boží je s námi, všichni máte právo [/možnost se modlit]. Lidi, cítím se tak zachráněný a hádejte co - i kdybych se necítil, stejně jsem. :D

Pocity jsou zábavné, ale podle nich prostě nežijete. Čím víc s Bohem rostete a chodíte, tak usměrní vaše pocity, vykoupí vaše pocity do Pravdy. Jsem plný pocitů, ale neznám žádné negativní. Všechny pocity jsou usměrněné Bohem, ať to je nadšení, povzbuzení, střízlivost, a i když je to

intenzivní, není to z hněvu, vždy to je usměrněno Božím srdcem skrze můj vztah [s Ním]. Jsem plný pocitů, když kážu, tak jsem jak na horské dráze pocitů. - Směji se a vevnitř se cítím jako bych plakal, On mě obejmě a já nevím co si počít a podobně. Je to zábavné, ale nežijete [/neřídíte se] podle toho.

Byly doby, kdy jsem se modlil za nemocné a měl třesení, mravenčení a podobně, a moje ruce byly jako by v shakeru a přitom se netřáslý.. a býval jsem velmi agresivní, když to na mě přišlo. Neviděli jste mě takhle sloužit, změnil jsem to již dávno, protože to začalo být divné a přitahovalo to pozornost a lidé to vyhledávali, zvali mě do církví, protože to tam vždy jako by vybuchlo a křičel jsem "Oheň" a všechno lítalo. Ale působilo to ve mně něco divného a něco nebylo v pořádku, a Bůh o tom ke mně mluvil jako Otec. Tehdy mi lidé říkali spoustu pěkných věcí "jsme tak rádi, že jsi v naší církvi, jsi tak pomazaný." Když jsem cítil, že ty věci na mě přišly, tak jsem byl jako šílený [předvádí různé zvuky]. Ale něco mi to dělalo, ne že by ta moc byla špatná, že by nebyla dostupná, ale byl čas, kdy mě Bůh poprvé pokořil. Šel jsem do jedné církve a tehdy to bylo podruhé, kdy jsem byl chycen při určité formě pýchy.

Poprvé to bylo když jsem přišel do svého auta a On mi řekl "proč se takto cítíš Dane? To jsem všechno udělal Já." - A nemohl jsem pak ani řídit, protože zavolal mé srdce. - Seděl jsem ve svém autě a plakal tak usedavě, že jsem nemohl vůbec ani jet. - Protože poslední věc, kterou bych chtěl, je být nalezen pyšný. Nesedím ráno s myšlenkami "Dobře, dneska zkusím být pyšný a zkusím, zda mně to projde, zda si toho Bůh nevšimne". Ne, já jsem před Ním a modlím se "vychovávej mě, zachovávej mě" a když mě zkoušela tato lidská věc dostat, tak to bylo v době, kdy Bůh těsně po mém obrácení jednal v mém životě, kdy dělal skvělé věci. Viděl jsem uzdravená záda, znovu vytvořený disk, otevřené zranění, které se zacelilo v mých rukách, zázraky již během pár měsíců, co jsem s Ním začal být ve své ložnici. Nikdo mě o uzdravení nic neučil, jenom já a Ježíš v ložnici. - A zázraky se děly.

Najednou jsem muž zázraků a lidé "wow, máš speciální obdarování, ó.. ty jsi tak na výši" - a možná jsem si začal myslet, že jsem, a neuvědomoval jsem si, že jsem jen syn, který se projevuje [, manifestuje]. Začal jsem si myslet, že jsem někdo v Těle (*somebody in the Body*), ne jen účastník církve. Myslel jsem si, že jsem jeden z těch "speciálních". Začínalo se to ke mně takto dostávat a Duch Svátý mi řekl "Proč se tak cítíš? To všechno jsem udělal Já". A pak jsem seděl v autě a brečel "Již nikdy víc Bože, již nikdy nedovol, aby toto bylo v mém srdci, pomoz mně". A o pár měsíců později jsem byl v jedné církvi. Oblékal jsem nádherné obleky a měl jsem jeden obzvláště hezký, černý se zlatou vázankou, řetízek tam byl, nablýskané boty - "tak má Boží muž vypadat" myslel jsem si. Byl jsem učen, že bych měl nosit to nejlepší, v duchu dokonalosti, nádherně se oblékat - jak vidíte, tak jsem se z toho již dostal, mrzí mě to. :D - [Nechal jsem toho] Protože jsem to ani nebyl já, jen mi říkali, že takový musím být, když jsem pastor. Ale vypadal jsem pěkně, moje žena řekla "Opravdu vypadáš velmi dobře", nazvala mě svým "krasavcem." Takže občas si pro ni oblek obleču. Když jsem se tehdy ukázal před zrcadlem, tak to nebylo to "Wow Ježíši jsi úžasný.", ale něco marného. Vidíte? - Ježíš mě spravil.

Byl jsem v té církvi a lidé říkali "jsme tak rádi, že jsi tady. wow, jsi tak pomazaný, Bůh tě opravdu pomazal" - není problém v tom, co lidé říkají, ale problém je ve způsobu, jakým to slyším. Uctívání tehdy bylo úžasné, lidé byli přemoženi, pastor na obličej, já jsem měl být také, ale stojím tam a nemůžu se dočkat, až budu sloužit. A vyhlížím otevřené dveře, aby mi Bůh dal slovo a podíval jsem se na tvář jedné paní. Uctívání v tu chvíli již bylo jemné, nástroje sotva hráli a nikdo nemohl mluvit, každý je napůl přimrazený a bylo to úžasné, Bůh tam byl. Podíval jsem se na tu paní a Pán řekl "to a to a to to ..." - jedno z těch slov poznání, kdy pokud se mýlíte jste za cvoky a pokud se nemýlíte tak "wow, to byl Bůh" - tak to bylo podrobné. A já si říkám "tak jdeme na to". Přijdu na pódium, zapnu mikrofon a začnu takový úvod k tomu "Ó víte, Bůh je opravdu na tomto místě" - chystal jsem se chvíli "církveničit", jít s atmosférou - víte o čem mluvím? :D A chystal jsem se

připravil si půdu, abych mohl lidi ohromit "slovem od Pána" pro tuto ženu a sledovat, jak ji to vezme. Sledujte, přesně takhle to bylo. Lidé říkají "Duch Svatý je gentleman a je můj nejlepší přítel." - Nevím, jak gentleman, ale vím určitě, že je můj nejlepší přítel. {Promiň Todde, ty jsi můj dobrý přítel také. ;)} Takže jsem zapnul mikrofon a říkám " " [nic ze mě nevyšlo, bylo ticho] - a On řekl "Vidíš Dane? Nemůžeš ani mluvit, pokud tě nenechám." - a šel jsem v slzách k zemi. Proto mě vidíte takového jaký jsem - protože On je dobrý Otec, ale já chci, aby mě vychovával a žádám Ho, aby mě vychovával a jsem naprosto připraven být sladěn, napraven a napomenut, protože nežiji abych Mu dělal ostudu a nebo byl "někdo". Jsem stvořen, abych zjevoval Jeho velké jméno. Padl jsem s pláčem na podlahu a uvědomil jsem si, že jsem byl opět nachytán při té divné věci [pýše].

A řeknu vám - vím, že v Království to není jako "tři chyby a jste vyhozeni", ale to mně tehdy prošlo hlavou a srdcem - že to již nikdy nechci a volal jsem k Bohu a začal jsem Ho hledat určitým způsobem a On mě začal usměřňovat a mluvil ke mně o určitých věcech a motivech ve službě. Téměř na rok jsem se stáhl a Pán ke mně jemně jednoho dne v modlitbě přišel a řekl "Poslouchej, řekl jsem ti, abys měl zdravé postoje, ne abys se uzavřel", a já jsem reagoval "ano, ale já mám strach" - měl jsem strach, abych se znovu do té pýchy nedostal. Ale během toho jsem se nepřestal modlit za nemocné a stále jsem u toho něco cítil, až jednoho dne jsem necítil vůbec nic a lidé byli stejně uzdraveni. Byl jsem [lidmi] učen "že mám čekat, až ucítím pomazání a když to bude silné, tak jít a modlit se [za lidi]", ale Duch Svatý mě začal vyučovat "Kdy je chvíle, kdy nejsem pomazaný? Kdy Duch Svatý není ve mně? Kdy pravda přestane být Pravdou? Kdy není dokonané dílo dokonané?" On mi řekl "Dane, odňal jsem od Tebe ty pocity a již je nebudeš mít. Říkal jsem ti dřív, že jsou svým způsobem milost, aby ti pomohli vstoupit do oblastí, do kterých jsi nikdy nevstoupil, ale nyní žiješ podle pocitů, na místo mého dokonaného díla a toho, kdo Jsem, takže ti je беру, ale běž a modli se za nemocné. [nepřestávej]"

Od té doby se modlím za nemocné a dodnes nic necítím. Když uctívám, cítím Ho kolem sebe, když kážu, je všude kolem, když přijde na "modlení se" za nemocné, cítím se "jako bych nebyl ani znovuzrozený". Vážně. Jako by [On] tam vůbec nebyl, tak to je téměř pokaždé a mně se to líbí. Víte, co mi řekl? Sledujte Boží hloubku. "Odnímám tyto pocity, abys mohl sloužit bez omezení, protože ty pocity vyhledáváš a spoléháš na ně, místo na Pravdu - kdo Já jsem. Pocity se staly v tvém životě omezením". Řekl "Jsi smělý, když mě cítíš a jsi více rozpačitý, když necítíš." Poté jsem se přistihl, jak se Ho snažím v sobě roznítit, než jsem se šel modlit, a On tam přitom již byl.

Poprvé se mi to stalo, když jsem 3 dny vyučoval na konferenci na téma "věřit Bohu". Na konci jsem vyzval všechny, co chtějí modlitbu, ať jdou do předu, a chystal jsem se na všechny vkládat ruce. Ti lidé byli úplně nažhavení a jediné, co stačilo, bylo říct "Buďte naplnění" a Bůh by je "složil". Ale já jsem čekal, až začnu cítit Boha. Řekl jsem jim, ať přijdou a nic necítím a najednou jsem se přestal cítit i znovu narozzený. Právě jsem 3 dny kázal na téma "věřit Bohu" a teď jsem čekal na pocit. On je dobrý Otec. Začal jsem od píky a vytáhl jsem modlitby, které se modlím ve své ložnici a věci, které mě k Němu přibližují, rozněcují mě a aktivují a jak jsem se modlil ty modlitby a čekal, až se Bůh projeví a budu se moct začít za ně modlit, tak při čtvrtém opakování se mě On zeptal "Dane, a čemu věříš ty?" :D Byl jsem řečník na té konferenci. Když se zeptal, tak mi to došlo a rozplakal jsem se, pak jsem se z toho rychle dostal a začal vkládat ruce na lidi. Neupadněte do života podle pocitů. Pocity mohou být zábavné, ale nikdy podle nich nežijte. Máte žít z Pravdy, tam je svoboda.

Pojďme si to přečíst. Víte, že to neumím zkrátit, už si myslím, že končím, ale není to tak. Jsem jako pilot letadla, kroužím nad letištěm a vidím ho, přistávací dráha je přede mnou, ale jako bych nikdy neslyšel řídicí věž "přistaň", takže neustále kroužím. Nikdy jsem neslyšel, že by mi [On] řekl abych přistál, a jsem v rozpacích. Řeknete "Nebojíš se, že by ti došlo palivo" - v žádném případě. :D

Máme být šťastní lidé, anděl řekl "dobrou zprávu o veliké radosti". Lidé by při pohledu na nás měli vědět, že existuje dobrá zpráva. Nesnažíme se být šťastní, nezpíváme radostné písně. Dobrá

zpráva a nevyslovitelná radost zahltila naše srdce. Pokud toto nepřestanu kázat, budete tomu někdo věřit? Nemusíte se bát, že budete jako já. Já budu to nejlepší, co můžu být, a vy buďte také. Neříkejte "nevím zda to chci také, nechci vypadat jako on :D" - nenechte se tím vystrašit, Bůh k vám bude milostivý. Existuje jen jeden já a jeden vy. Víím že tomu trošku propadám [/chovám se divně], ale nemusíte se toho bát, prostě vypadejte jako Ježíš, Amen?

Tohle bude trošku na tělo, jste připravení? Použijeme tolik anestetika, abyste nic necítili ok? [~ Nic nebudete cítit, ale budeme řezat. ;) Jsem připravený a tahle věc je ostrá. Již to přichází, slyšíte ten smích? Tento nůž je ostrý. Vidíte? On vás tak miluje, že se ujišťuje, že jste připravení, pod dostatkem rajskeho plynu, abyste to zvládli.]

Každý chce znát svoje povolání, protože přemýšlí ve smyslu "moje služba", protože aniž bychom si to uvědomovali, tak se snažíme najít sebe [/realizovat se] v naší službě. Každý chce znát své povolání, hledá dary, [lidé] dělají studie, aby poznali dary - a není to všechno špatné, ale ujistěte se, že to není pro to, že se v tom snažíte najít svoji totožnost. Bůh dělá na Zemi velké věci a jsou věci, které bych nazval, nebo se stávají "hnutím". A musíte být opatrní, abyste se nepřipojili k nějakému hnutí pro to, abyste v něm našli svoji totožnost. Prostě plyňte s Boží řekou. Nepřipojujte se k něčemu, abyste získali jméno, buďte opatrní. Chcete znát své povolání? Sledujte.

Každý na tomto místě uvidí své povolání. 1. Petr 2:20 "Vždyť jaká bude vaše pověst [/chvála], když budete snášet rány za své chyby?" - pokud něco uděláte špatně a jsou tam nějaké následky, tak i když v křesťanském světě činíte pokání, napravíte to, tak některé věci se prostě ještě musí vyřešit v přirozeném světě. Pokud víte, že jste něco udělali špatně a postavíte se k tomu čelem a napravíte to - pokud trpělivě projdete tím procesem, pak to říká "jaká je chvála, když jen napravujete věci, které byly špatně, i když to berete trpělivě?". Jinými slovy - máme to brát/snášet trpělivě. Takže pokud uděláte chybu a musíte nést následky, říká to, že byste s tím neměli mít problém a vzít za to zodpovědnost. Sledujte. "Jestliže ale snášíte utrpení, když jednáte dobře, je to u Boha chvályhodné." - pokud někdo neoceňuje vaši dobrotu, někdo nazývá vaši dobrotu zlem, někdo vás pronásleduje, soudí vaše motivy. Pokud je to dobré, je to dobré. Pokud činíte dobro a trpíte, tak pokud to trpělivě snášíte, je to u Boha chvályhodné. Proč?

V 21 - protože jste k tomu byli povoláni. K čemu jsme povoláni? K tomu žít uprostřed převráceného pokolení a zářit Jeho světlem. Jsme povoláni, abychom trpěli pro činění dobra, protože všichni, kteří žijí zbožně, budou pronásledováni. Někdy ani všichni v církvi nebudou rozumět vašemu srdci - proč jsme tak zničení, pokud jsou naše srdce upřímná? Proč potřebuji vás, abych věděl odkud pocházím, a byl v pořádku? Já vím, že On ví, odkud pocházím - doufám že vám to nevadí. K čemu jste byli povoláni? Jste povoláni trpět [/trpělivě snášet] za dobré jednání. To mi říká, že nemůžu být již nikdy zraněný - protože to, co dělám nedělám pro to, abych měl vaše uznání a byl vámi uznán. Nemusíte mi děkovat, nedělám to pro vaše díky, dělám to z Lásky. Nejsem služebník, abych byl známý/uznávaný, aby mně dali metál a abych byl na pódiu. Sloužím, aby Tělo bylo požehnáno a lidé byli vybudováni a Ježíšovo jméno oslaveno. Amen?

Kolik zranění se stalo kvůli takovým věcem. - Kvůli lidem, co slouží s motivem "aby si lidé člověka všimli" - když se pak cítíte, že si vás patřičně neváží, jste celou dobu zraněni v srdci. "A oni dali přednost/poctu sestře Saly, a přitom ona sloužila jen 3 měsíce a vás si za 3 roky nikdo nevšiml" - a najednou to pro vás něco znamená a přemýšlíte o tom, místo abyste se s tou lží vypořádali. Najednou vám to dává smysl a dáte tomu místo a pak je najednou důvod [/motiv], proč věci děláte, převrácený a "něco" se vám stalo. Dává to smysl? I když je to špatně a oni vás přeskočili a ignorovali, tak to děláte pořád ze stejného důvodu - požehnání lidí - takže vezměte svůj kříž a nepřestávejte následovat Ježíše. Mluvím ke každému zde. Všichni takto můžeme žít, protože jste k tomu povoláni. Proč?

V 21 "Protože Kristus také tak trpěl za nás" - všechno, co Ježíš kdy udělal, bylo dobré - je to

tak? A co kvůli tomu musel vytrpět? Kdy byl nečistý? A jak moc z toho byl obviňován? Kdy neměl pravdu? Umíte si přestavit, jak moc měl pravdu a jak byl čistý, že neměl žádnou potřebu mít pravdu, jen miloval? - Takže lidé Ho nemohli změnit, ale on měnil lidi. Rozumíte? "protože i Kristus trpěl za nás a tak nám zanechal vzor, abyste následovali jeho šlépěje:" - ta dvojtečka tam znamená, že následující řádky jsou jednotlivé kroky, je to jako 1) 2) 3). Proto je tam ta dvojtečka, abyste věděli, že následují kroky. Sledujte.

V 22 "On se nedopustil hříchu" - jste povoláni následovat Ježíše, který neudělal žádný hřích. Řeknete "Dane, to je šílené, ty mě vyzýváš k dokonalosti, všichni někdy selžeme". Ale zde nemluví o dokonalosti, mluví o tom, abyste nikdy nedovolili, aby hřích [spáchaný] proti vám způsobil hřích ve vás. Chápete? Nikdy neospravedlňujte svůj život skrze to, co se nepodařilo [/nebylo správně] - "Já sem takový jenom díky tomu, že ... Pokud by to oni neudělali, já bych to taky neudělal..." - Umíte se představit, že budete stát před Ježíšem v ten den, podíváte se do Jeho ohnivých očí, dokonalého světla, dokonalé lásky a přitom si myslíte, že tam přijdete a řeknete "Ježíši já bych v tebe věřil, kdyby ..." - jediné, co uděláte, bude "Ó Ježíši, ááá [pláč]" - protože uvidíte, že jste byli podvedeni. Protože nikdo a nic nemá moc [za]bránit vám přijít k Němu a věřit mu, pokud to nedovolíte. Moje vlastní žena mně nemůže bránit znát Ježíše. Moje vlastní žena mně nemůže zabránit být v Jeho přítomnosti. Neříkejte "kdyby nebylo mé polovičky, pak bych byl víc duchovní" - přestaňte s tím. Váš partner neurčuje vaši duchovnost, tu určuje Ježíš, Duch Svatý - pokud tam [s nimi] budete tábořit, tak budete schopni milovat vaši manželku nebo vašeho manžela, vidět je pro jejich skutečnou hodnotu a jednat s nimi tak. - Na místo, abyste byli další křesťan s dalším problémem a dalším důvodem, proč být méně, než k čemu jste stvořeni.

Říkal jsem vám, že to bude ostré, ale nikoho to nezranilo, vidíte? Není to odsouzení, můžete slyšet, že je to svoboda. Proč bych se chtěl omezovat, abych byl jen natolik v pořádku, jako svět kolem? Jen tak silný, jako slabost, která se mě dotýká? Chci být tak silný jako Ten, který žije ve mně. |~ Dnes ke mně přišel jeden malý kluk a řekl "Ahoj Dane, tys byl tak legrační. A mluvíš tak jasně, když mluvíš, tak rozumím tomu, co říkáš.." a pokračoval a požehnal moje srdce. Malý klučina. Řekl jsem "To je skvělé, díky." Protože ve mém srdci vím, že pokud co mluví není schopné pochopit dítě, pak zřejmě nekáží jasně. Snažíme se být tak hlubocí, že pravděpodobně mjíjíme jednoduchost, která je v Kristu. |

Který se co? "nedopustil hříchu". - První krok: "Nikdy nedovolte hříchu proti vám, aby způsobil hřích ve vás." Přemáháte zlo dobrem. Přikrýváte hřích množstvím lásky. Milosrdenství vítězí nad soudem. Zlé slovo zmírníte laskavým. Žehnejte a nezlořečte. Máme k tomu již dostatek Písma? Dobře. Takže nikdy nedovolíte hříchu [udělanému] proti vám, aby způsobil hřích ve vás. Je mi jedno jak nespravedliví jsou, jak je to nespravedlivé vůči vám, nikdy tomu nedáte moc, aby to bylo pán - Ježíš je Pán. Ta věc není hrncíř, On je. Povolávám vás k tomu lidi. Nejsme zde, abychom zde měli párty [/zábavu]. My jsme sem neletěli, abychom kázali a udělali na vás dojem. My jsme ohromeni Evangeliiem a věříme z celých srdcí, že co kážeme je možné a věříme, že to je pro každého z nás.

V 22 pokračuje "a v jeho ústech se nenašla lest." - víte, kolik lidí využilo autority kazatelny, aby promítali svoji bolest, zranění a problémy a nekázali čisté evangelium? Víte kolik lidí chodí na domácí skupinky a dělá to samé? Dejte si pozor, abyste se scházeli jen k "povzbuzení jeden druhého k dobrým skutkům", ne abyste našli oporu v systému, který bude udržovat vaši bolest živou a nebo vám dá více příležitosti sdílet křivdy vůči vám. Dejte si pozor a nedovolte, aby vaše srdce bylo něčím svázáno. Říkal by nám [On], abychom takto žili, pokud by nebylo možné takto žít? Takže milost nám to musí umožnit.

V 23 "On, když mu spílali, nespílal zpět; když trpěl," - tak nevolal kamarádovi a s brekem mu neříkal, jak je to kruté a nezatahoval do toho svého kamaráda a nezpůsobil, že jeho přítel se musí s tou informací nějak vyrovnat. "když trpěl, nehrozil, ale předával sebe Tomu, jenž soudí spravedlivě." A šel dál - V 24 On sám na svém těle vnesl naše hříchy na dřevo, abychom zemřeli

hříchům a ožili spravedlnosti - "jeho ranami jste byli uzdraveni." Vzal tvůj a můj hřích na svém těle na dřevo - kde je váš a můj hřích? Na Jeho těle přibitý na dřevě. "Hle beránek Boží, který snímá hříchy světa" - a co teď dál? - Hádám, že máme být synové. Vidíte? Již nejsme nadále hříšníci. On hřích odstranil. On vzal tvůj a můj hřích na svém těle na dřevo, abychom mohli žít pro co? Pro "Spravedlnost" Vidíte tu záměnu? "JÁ vezmu na sebe váš hřích a vy vezmete moji svatost, moji totožnost. Vezměte to, jak vypadám pro Otce a budete vypadat stejně. Já vezmu co jste vy, vy vezmete mě." - "A Kristus ve vás je [potom] naděje slávy". Rozumíte? On nesl náš hřích na svém těle na dřevě, abychom zemřeli hříchu, jeho identitě, jeho ostnu, jeho vzpomínkám, moci hříchu - zemřeli jsme tomu všemu.

Proč se tedy chlubíme v naší schopnosti selhat? Proč si kazatelé myslí, že musí vysoko vyzdvihovat naši schopnost minout [/selhat], jako by to bylo pokorné? Proč se nechlubíme Boží mocí, která má moc nás zachovat? Je moc, která vás dokáže zachovat od hříchu - jmenuje se spravedlnost. Proč se nechlubíme v ní? Proč si myslíme, že snižováním sebe vyvýšíme Jeho, když On řekl, že jsme posazeni s Ním v nebeských oblastech? "Přestaňte viset na věcech tam dole, co kdybyste přišli sem nahoru a byli moje děti a dovolili Mně milovat vás? Aby krev působila ve vašich životech?"

Jeho ranami jste byli co? "Uzdraveni." Proč? Protože událost prolití krve Ježíše Krista - událost prolití té krve odpustila akt hříchu a tělo, které bylo brutálně zbito, zaplatilo cenu a vzalo [/odneslo] trest za hřích. Takže když je odpuštěn hřích, uzdravení je uvolněno. Potřebujeme nepřestat o to usilovat/bojovat a přestat o tom diskutovat. Jezme Jeho tělo a pijme Jeho krev a přijmeme život. Za chvíli to budeme dělat.

V 25 Byli jste přece jako bloudící ovce, ale nyní jste obráceni k Pastýři a Strážci svých duší.

Můžeme to zvládnout, můžeme chodit ve světle, můžeme manifestovat/zjevovat Krista. První důvod, proč máte zaměstnání, je "vypadat jako Ježíš", a druhý je pravděpodobně "abyste měli příjem". Protože pokud to je jen "abyste měli příjem", pak se unavíte svojí prací. Je napsáno "Ať jíte či pijete, všechno co děláte dělejte k Boží slávě". Jak člověk může chodit do práce a pracovat na střeše ve 100 stupních [zřejmě 40°C] a udržet si dobrý postoj? Protože rozeznává, že to je určité období v jeho životě a že má velkou čest zjevovat Krista ostatním [,aby na něm viděli Krista] v těch podmínkách. - Buď "nemiluje svůj život až k smrti", vstane každý den a jde do práce a zjevuje Krista s dobrým postojem a dobrým srdcem a ve vedru na té střeše přijímá milost, která je dostupná. A nebo brečí a stěžuje si "už zase tam musím, Bože kdy mě dostaneš z této krysí díry. Zasloužím si lepší.. a kdy už to skončí a jak dlouho ještě..." - a budete tam trpět a budete ubohým příkladem Ježíše a ani si neuvědomíte tu past [, ve které jste chyceni].

Jak žena v domácnosti, vypere pět dávek prádla každý druhý den a zůstane šťastná? Protože dělá všechno co dělá k Boží slávě a jak hází to prádlo do pračky, tak děkuje Bohu za svou rodinu. - Když vezme košili svého manžela, tak žehná svému muži a prorokuje nad jeho životem, když vezme košili malého Bilyho, tak neřekne "Ó Bože, už zase, ten kluk se nikdy nepoučí, řekla jsem mu to jednou, stokrát, a pořád mi jen přiděluje práce. Je to zase naruby a mělo by to být ..." - prosíte lidi [v církvi], aby se modlili za požehnání Bilyho a stojíte tam a proklínáte ho u pračky, protože jste frustrovaní, protože to berete osobně, protože milujete vlastní život a neuvědomujete si, co děláte. "Ten malý kluk, Bože, děkuji ti za čest dávat do něj pravdu a Bože i dnes se ho dotýkej. Bože, žehnám Bilymu a děkuji ti. Stejně jak jsi visel na kříži a vzal můj hřích, tak mám takovou čest vytáhnout tento rukáv sem a tento tam a napravit co je špatně. Děkuji Ti za milost nad mým synem a děkuji Ti, že ho nepřestáváš krmit svým Duchem. A Bože moje malá dcera Saly, jaká nádherná holčička, šakablalašaka.."

Jak děláte všechno co děláte k Boží slávě? Tím, že děláte všechno co děláte v Lásce, neberete život osobně a uvědomíte si, že život je dar. A myslím, že skončím tímto - opravdu to myslím

upřímně. Nemám žádné skryté úmysly, myslím, že již opravdu končím, uvidíme.:D Když jste u té pračky, když jste v té práci, tak nemilujete svůj život až k smrti. Dáváte se, sloužíte a nepočítáte věci, vidíte život jaký doopravdy je - dar. Sledujte. Je čest být živý v Kristu Ježíši. Lidé tomu nerozumí a říkají "Já sem se nikoho neprosil, abych se narodil" - život vás tolik poráží, svou hodnotu a touhu po životě vidíte skrze "to, jak jde váš život", na místo skrze Něj. Můžete procházet peklem a přinést Bohu velkou slávu. Může to vypadat, že jste si "špatně vybrali" a máte rodinu, která nic nechápe - co ale doopravdy máte, je velká čest zářit Ježíše v té situaci a dát jim šanci uvidět pravdu, a i kdyby vás to mělo stát život - vypadá to jako Ježíš. A i když prožijete celý život a zemřete a nevidíte na nich změnu, tak jste si alespoň jistí, že jste vykreslili ten obraz a zaselí semínko a "Díky Duchu Svatý za to, co děláš." Proč nám to nedochází, jsme zde, abychom manifestovali Jeho velké jméno.

Poslouchejte, život je dar a máte tuto krátkou příležitost nazvanou "život zde", abyste zanechali odkaz, který bude mluvit navždy/věčně a přinášet slávu Králi. A nebo se můžete obrátit do sebe a brát život osobně, najít si tělesné výmluvy [/výmluvy pro tělo], odmítnout Boží povolání pro váš život a přitom si opravdu myslet, že co děláte je dobře - a být podvedeni. - A pak, když před Ním budete jednou stát, tak si uvědomíte, že jste naletěli na lež, protože jste brali osobně někoho [/něco] jiného než Jeho. Buďte vděční církvi, radujte se a opět pravím radujte. Neztraťte svoji vděčnost. Říká "buďte vděční ve všem [/za všechno vzdávejte díky], neustále se modlete a ve všem buďte vděční, protože to je Boží vůle pro vás v Kristu". Neříká "stěžujte si a modlete se", říká "buďte vděční". - "Děkuji Ti za mou rodinu, za moje malé holčičky, děkuji ti za mého syna a dceru, díky za moje manželství, díky za moji práci" - "Víš ale moje práce je příšerná a moje žena se chová nemožně." - pokud jediné co vidíte je "žena, která se chová nemožně", jak můžete být někdy schopni jí dávat Život? Říkáte "A já mám stejný problém, protože potřebuji, aby se změnila, abych já mohl být v pořádku". - Proč nenecháte Krista ve vás, aby byl větší než její "problém"? Vyzývám dnes vašeho ducha.

Jste připravení se modlit? Život je dar, máte tuto malou příležitost, je to jako pára nad hrncem. Zítra mám narozeniny - bude mi 51. Vůbec se necítím na 51 let, tak to uběhlo a přitom nestárnu a ani se nesnažím popírat skutečnost. Prostě nevěřím na tu věc se stárnutím a co to má sebou přinášet. Bible nikde neříká, že se musím rozpadnout, protože stárnu. Nikde není napsané, že Ježíš vás po určitém věku již "nepřikrývá". Nekupujte to ze světa. Můžete si myslet, že něco popírám, ale toto je pravda - je mi 51, včera jsem běžel 8km, předtím 6,5 a necítím se nijak jinak, než si vzpomínám, že jsem se cítil celý svůj život. Je mi 51, ale hádejte čemu nevěřím - nevěřím lži stárnutí a rozpadání a degeneraci a "starší". Prostě věřím, že mě Ježíš učinil určitým způsobem a zjistím co to je, ani sám nevím, ale On učinil Adama určitým způsobem, než Adam jedl ze stromu, a já to budu mít. My studujeme padlého člověka a kupujeme[/přijímáme] jeho důsledky, ale jak člověk vypadá skrze krev? Jak vypadá 51 v Království? Víme, jak to vypadá na Zemi, ale jak to vypadá v Ježíši? Vy mladší byste byli asi překvapeni - můžu s vámi klidně tancovat v Duchu celou noc. :D Garantuji vám to. Cítím to právě teď, vidíte?

Co říkám je: Nedávejte se lacino kvůli přirozenému/tělesnému poznání, které je ve světě. Pravdu najdete skrze Ježíše, následujte Jeho život. Nebojte se být "příliš" duchovní, nechte Evangelium, ať z vás udělá to, co On zaplatil "abyste byli". Nechte milost, ať z vás udělá "co je možné" a nerozhodujte sami, co to je, prostě se vydejte Bohu a nechte Jej, ať to rozhodne. Protože já budu živou epištolou v této kategorii. Již jsem - na posledním testu očí jsem měl výsledek 20/10 [z 6metrů vidí co většina ze 3m = přečte nejspodnější řádek]. Je mi 51 a moje oči jsou úžasné. To není proti někomu, kdo zde má brýle, neslyšte mě špatně. Co říkám je, že nemám žádné pochopení pro věci, kterým lidé často věří. Nevěřím, že moje oči musí selhat, nemodlím se za to, je to něco, co tak prostě vidím. Nevěřím, že mě vzduch může ovlivnit. Nevěřím že jsem náchylný na znečištěné ovzduší. Prostě tomu nevěřím a neprodáte mi to, jdete pozdě [pokud byste se o to chtěli pokusit].

Zranitelnost je strach a jste stvořeni, abyste podmanili, ne abyste byli podmaněni. Možná čtete špatné časopisy a knihy, zřejmě bychom se měli vrátit k Slovu Života. ON řekl "pokud vypijete něco jedovatého, tak vám to neublíží". Je to již dlouho, co mi Pán řekl "Moji lidé jsou zranitelní" - a slyšel jsem smutek z Jeho srdce. Mluvil k vám někdy Bůh tak, že jste slyšeli pocit s jakým to říká? Smutek v Jeho srdci. Říkal "Moji lidé jsou zranitelní pro svět ve kterém žijí a zranitelnost je strach. Stvořil jsem je, aby vládli, ne aby byli ovládáni." Řekl "Proč lidé umírají z druhotného kouření?" - odpověděl jsem "Nevím." - řekl "Protože věří, že můžou." To je tak hluboké. A pak otevřel moje srdce pro lidi s rakovinou a dalšími nemocemi, které nás devastují, protože získají moment překvapení a moc, a najednou jsme pohlceni přirozeným poznáním a příběhy lidí, protože to zasáhlo mnoho našich milovaných. - A pak se najednou bojíme toho, nad čím máme moc a modlíme se, protože se zoufale bojíme. - A snížíme Evangelium na principy, které aplikujeme v naději, že nám pomohou na místo Smlouvy a Lásky, která nám dává autoritu. Zranitelnost je napadnutelný strach ve vašem životě. Nenechte nikoho, aby vás dával lacino. Ok?

Otče, děkuji Ti za tento týden, děkuji Ti za tyto vzácné lidi. Děkuji Ti za Tvoje Svaté neměnné Slovo, děkuji Ti za tu obrovskou Lásku. Díky, že jsi dal do našich srdcí více než jen naději, žeš do nás dal svůj Život, svoji Lásku. Můžete povstat prosím, ctěme Jej. Jen zvedněte ruce a zdávejte mu čest a děkujte Mu za váš život, děkujte mu za krev, za Evangelium, za cokoliv, co přijde na vaše srdce. Pojdme Mu společně děkovat. Pokud jste byli zraněni v srdci, protože jste ztratili někoho blízkého předčasně, děkujte Bohu, že jste je mohli poznat, že žijí díky moci krve - pokud by nebylo krve, pak by byli ztraceni, ale jsou v Jeho přítomnosti, prostě tomu věřte. Budte vděční i když jste ztratili dítě kvůli nemoci hned po narození, nevím, kdo z vás to zde je, ale takové věci se stali - naučte se, co znamená vděčnost:

Bože děkuji Ti, že můžu přinést Život na zem a že Život je věčný v Tobě. Cítím se "že jsem je ztratil příliš brzy" a často mi chybí a chce se mi jen brečet, ale teď se raduji a děkuji Ti za krev - protože kdyby nebylo té krve, tak bychom to ztratili [prohráli] na plné čáře - ale nyní již nemůžeme prohrát, i když to vypadá, že jsme prohráli, protože v Tobě je život na věky a nic nemůže být ztraceno s výjimkou momentů v přirozeném čase. Bože děkujeme Ti za Život v Kristu Ježíši. Nejsme zoufalí, nejsme zranění, nejsme plní lítosti, naše minulost není hlasitější než Tvoje Slovo. Jsme Boží děti a jsme nadšení a vděční a těšíme se z přítomnosti a věcí, které mají přijít. Díky za dobré dílo, které děláš na Zemi. Díky za rozněcování Božích lidí. A díky, že jsi uprostřed, vychovávaj nás a dávej nám moudrost a uvolni nás do Své přítomnosti a Své slávy, aby svět měl úplný obraz kdo Jsi. Otče děkuji Ti za takovou změnu v našich životech, že způsobíme změnu v ostatních. Díky za Evangelium. Milujeme Tě a ctíme Tě a žehnáme Ti.

Otče osobně se ze svého srdce modlím za každého, kdo je zde, a žádám Tě, abys dal milost a více milosti. Děkuji Ti za usilování a přitahování lidí do své Lásky, do své přítomnosti, do Svého soucitu a do Svého srdce. Děkuji Ti, že slova, která zde padla tento týden, || - děkuji že nám to budeš připomínat, kdykoliv bude potřeba. Děkuji Ti, že nás učíš milosrdenství, pokoj. Bože, děkuji Ti, že nás tvaruješ do podoby svého Syna. Díky Duchu Svatý, že nás učíš Lásce, vydáváme se ti a poddáváme, děkujeme ti za milost, která zde právě je. Otče, děkuji Ti, že jsme změněni a rozšířeni v mnoha směrech a Otče děkujeme ti, že to je jízda, kterou si budeme neustále užívat, budeme Tě znát víc a víc a víc a těšíme se na to. Ještě jsme nedosáhli, ale jsme na cestě do hlubin Božích. Díky za milost, radujeme se v ní a děkujeme Ti za ni, ve tvém drahém jménu Ježíši, děkujeme ti. Amen. Amen.